

№ 5/1962.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag angående ändring av
landskapslagen om allmänna vägar i landskapet
Åland.

Rikets lag om allmänna vägar har ändrats dels genom lagen den 19 maj 1961 (52 §) och dels genom lagen den 24 november 1961 (53 §). Den förstnämnda lagen (FFS 260/61) avser att närmare klarlägga skyldigheten för den, som håller allmän väg, att vid inträffade förändringar i vägens sträckning, höjdläge eller bredd, bekosta och utföra de anordningar, som erfordras för enskild vägs anslutning till den allmänna vägen. Den andra lagändringen (FFS 518/61) innehåller närmare stadganden om uppförande av mjölkbord och plogning på sådan utvidgning av vägen, som anlagts för lastning från mjölkbord. Landskapsstyrelsen anser, att motsvarande ändringar borde företagas i landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57).

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 52 och 53 §§ landskapslagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57) såsom följer:

52 §.

Skall enskild väg anslutas till allmän väg, bör anslutningen vid vägskälet utföras på sådant sätt, att den fara som av den enskilda vägen förorsakas för samfärdseln, i största möjliga mån förebygges.

Ansluter sig tidigare enskild väg till allmän väg så, att därav förorsakas i 1 mom. avsedd fara, är den, som håller den enskilda vägen, pliktig att vidtaga åtgärder för anslutningens utförande på sådant sätt, att faran såvitt möjligt undviks.

De anläggningar och anordningar inom allmän vägs område, vilka erfordras för enskild vägs anslutning till allmän väg, är den, som håller den enskilda vägen, pliktig att utföra och underhålla enligt väghållningsmyndighetens anvisningar på så sätt, att de icke innebära fara för samfärdseln på den allmänna vägen eller men för dess hållande i stånd. Arbete, som härav föranledes, må väghållningsmyndigheten, om skäl därtill är, övertaga att utföra på vederbörandes bekostnad.

Bygges allmän väg så, att den avskär redan förefintlig enskild väg,

eller breddas, höjes eller sänkes allmän väg så, att infarten till den från redan förefintlig enskild väg ansenligt försvåras, ankommer det på den, som håller den allmänna vägen, att på sin bekostnad sörja för utförande av de anordningar, som erfordras för den enskilda vägens anslutning till den allmänna vägen, och av därmed sammanhängande arbeten.

53 §.

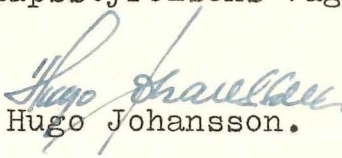
Arbete berörande vägområde, såsom upptagande av avloppsdike under vägen, utförande av för mjölkbord avsedd utvidgning av vägen och uppförande av därtill hörande bryggkonstruktion samt andra anordningar inom vägområdet eller dragande av ledningar över vägen, må ej utföras utan tillstånd av väghållningsmyndigheten, därest icke av särskilt stadgande annat följer. Där sådant tillstånd ej erfordras, skall innan arbetet påbörjas anmälan därom göras hos sagda myndighet.

Beträffande inrättande och underhåll av ovan i 1 mom. avsedda konstruktioner och anordningar skall i övrigt i tillämpliga delar lända till efter rättelse, vad i 52 § 3 mom. är stadgat. Väghållaren bör dock draga försorg om maskinell vinterplogning av i omedelbar anslutning till körbanan befintlig, ibrukvarande, för mjölkbord avsedd utvidgning av vägen, som utförts i enlighet med tillståndsvillkoren, såframt körbanan maskinellt hålles fri från snö- och ishinder.

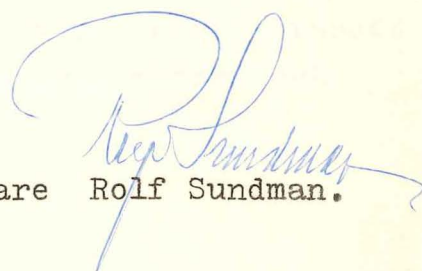
Mariehamn, den 22 februari 1962.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson.

Lagberedningssekreterare

Rolf Sundman.